

zením přijetí oznámení až do vyrozumění oznamovatele o přijatých opatřeních. Zde je praxe velmi rozdílná, když například ve veřejné správě je pro vyřizování oznámení zaměstnanců ve státní službě nastavena velmi krátká lhůta **20 dnů**, zatímco v rámci korporátní compliance je zpravidla používána lhůta v délce **30 dnů** až řádu několika málo jednotek měsíců, maximálně však **3 měsíců**.

Pokud jde o rámcovou úpravu Směrnice EU o whistleblowingu, ta považuje přiměřenou lhůtu pro poskytnutí zpětné vazby maximálně do **3 měsíců** od potvrzení přijetí oznámení.

Nedílnou součástí povinností organizace v souvislosti s interními kanály je i povinnost vedení příslušné **dokumentace**, a to zejména vedení a uchovávání:

- **záznamů o učiněných oznámeních;** a
- **záznamů o provedených interních šetřeních (prověřováních).**

Platí přitom, že na vedení této dokumentace se vztahují nejen interní předpisy (směrnice apod.) příslušné organizace a zvláštní právní předpisy týkající se whistleblowingu, ale i dotčené právní předpisy na ochranu osobních údajů.

4.4 Interní kanály pro oznamování a ochrana osobních údajů

Již ze samotné podstaty interního whistleblowingu, který je založen na rozsáhlé interní komunikaci řady zaměstnanců a případně i třetích osob, vyplývá, že je tento specifický interní mechanismus v soukromém i veřejném sektoru bezprostředně spojen i se **zpracováním osobních údajů**, a to u poměrně velkého okruhu fyzických osob.

V této souvislosti je třeba vycházet ze skutečnosti, že v rámci interních kanálů pro oznamování dochází ke zpracování nejen osobních údajů samotných **oznamovatelů (oznamujících osob)**, ale i osobních údajů tzv. **dotčených osob**, které jsou v oznámení uvedeny jako osoby, jimž se porušení právních předpisů přičítá

nebo s nimiž jsou spojovány, a konečně i **prostředníků** a dalších fyzických osob (svědků oznamovaného protiprávního jednání apod.).

Obecně přitom platí, že pokud v rámci interního whistleblowingu dochází ke zpracování osobních údajů, tak se uplatňují zvláštní právní předpisy spojené s ochranou osobních údajů, v našem případě především **obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)**. Pro povinné organizace zejména ze soukromého sektoru je přitom zásadní, aby byla zvláštní pozornost v daných souvislostech věnována základním **zásadám zpracování osobních údajů**, jak jsou stanoveny v článku 5 GDPR, jakož i **zásadě záměrné a standardní ochrany osobních údajů** stanovené v článku 25 GDPR.

Na tomto místě je přitom třeba znovu poukázat na úzkou provázanost povinností ve vztahu k **zachování důvěrnosti a utajení totožnosti** oznamujících osob a záznamů s tím spojených se **zásadou integrity a důvěrnosti**, upravenou v článku 5 odst. 1 písm. f) GDPR a dále pak blíže specifikovanou v článku 32 GDPR.

Tento silný akcent bude muset být náležitě zohledněn v rámci každé implementace interních kanálů pro oznamování a souvisejících opatření na interní podmínky dané povinné osoby. Platí přitom, že právní úprava ochrany osobních údajů se bude v tomto směru uplatňovat vždy a do značné míry bez ohledu na to, zda oznámení bude důvodné či nikoliv a zda budou ve vztahu k oznamující osobě splněny všechny podmínky pro vznik nároku na ochranu oznamovatele podle zvláštního právního předpisu.

Výchozí otázkou pro zpracování osobních údajů v rámci interních kanálů pro oznamování, jakož i jejich prošetřování a ochranu oznamovatelů je právní základ, resp. **právní důvod (titul) zpracování** ve smyslu ustanovení článku 6 GDPR.

V tomto směru dosud bylo jako právní titul zpracování využíváno v interních systémech whistleblowingu u naprosté většiny

**Právní základ
zpracování
osobních údajů
u whistle-
blowingu**